

Mujeres calvas

Direcció i guió: Sandra Román Peñalba **País:** Espanya **Durada:** 90 min **Any:** 2024
Gènere: Documental **Interpretació:** Documental **Fotografia:** Olga Vilanova **Distribuïdora:**
Benecé Produccions **Estrena a Espanya:** 07/03/2025
No recomanada per a menors de 7 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere
Versió original en espanyol

SINOPSI

Mujeres calvas aprofundeix en la vida de dones amb alopecia que lluiten per la normalització i visibilització dels seus cossos. En una societat on les dones són esclaves de la seva imatge, la seva mirada es descobreix com un crit de superació, reivindicació i llibertat únics. Després de tota una història prohibides i amagades, la seva existència serà exemple per a totes. (Font: Vimeo)

CRÍTICA

La història de set dones amb alopecia

Les dones també som calbes. Segons l'**Hospital Capil·lar de Madrid**, «fins al 30% de les dones pateixen algun tipus d'alopecia al llarg de la vida». Aquesta realitat, tantes vegades ignorada, és la que aborda **Mujeres calvas**, l'òpera prima de **Sandra Román**, periodista i comunicadora audiovisual de trenta anys. [...]

Set històries

La **Idoia** vol sortir de l'armari. És calba des que té un any, però el seu entorn no ho sap. A la **Julia** la van fer fora de la feina el dia que es va treure la perruca. La **Jihane** té una doble vida. A la **Montse** li van caure els cabells en 24 dies. Quan la **Núria** vivia al carrer només posseïa el seu mocador. A la **Claudia** i als seus pares mai no els van advertir dels efectes secundaris del tractament.

Totes van creure ser l'única calba en algun moment de la seva vida. El documental presenta set històries que s'han viscut de manera paral·lela i en solitud fins al dia que es van conèixer. Elles s'obren per explicar la caiguda, la recerca desesperada per recuperar els cabells, l'ocultació o l'assetjament, però també mostren la seva fortalesa per canviar la manera com fins ara es viu aquesta condició. «Totes tenen diferents tipus d'alopecia, diferents edats i els va passar en diversos moments de la seva vida. El documental fila aquestes històries per narrar el procés de sortir de l'armari, d'apoderar-se i de sentir-se lliures en una societat que no assumeix que les dones calbes han existit, existeixen i existiran», detalla la directora catalana.

Segons explica Román, el documental es vertebrava arran de tres elements principals. Primer, s'hi inclouen els testimonis de les sis protagonistes. En segon lloc, es presenta una videodansa interpretada per una dona calba a manera de fil conductor, que, alhora, simbolitza les diferents etapes de l'alopecia, fins i tot aquelles que no sempre són visibles com la caiguda. Finalment, un altre segment clau del documental és la història de la setena dona, que s'autograva durant el procés de «sortida de l'armari»: «Ella es va posar en contacte amb mi perquè volia participar en el documental. Ella va anar gravant, de mica en mica, el seu procés en confessar-lo al seu grup d'amics, contestant a aquells que li preguntaven si portava perruca...i tot el que això comporta».

Tot i que moltes dones afronten moments «foscos» a l'inici, el documental s'enfoca en aquelles que han aconseguit una fase d'acceptació perquè «puguin servir com a exemple»: «No hi ha cap cura real per a l'alopecia, hi ha dones que la pateixen des de nenes, que els afecta en l'àmbit laboral o que no s'atreveixen a explicar-ho ni tan sols al seu cercle més proper. Espero que l'obra serveixi com a 'caixa d'emergència' per a futures dones que afrontin aquesta situació. [...]»

Un altre dels temes a tractar són els estàndards de bellesa imposats a les dones, especialment a causa de l'associació entre feminitat i cabells llargs. La Sandra sosté que la societat no permet que les dones siguin calbes sense que això afecti la seva identitat de gènere i la seva acceptació social. Esmenta que moltes dones gasten grans sumes en perruques i tractaments a causa de la pressió social i del patriarcat, que imposa normes restrictives sobre l'aparença femenina. Considera, a més, que les protagonistes del documental trenquen amb aquests estàndards i poden servir d'inspiració no només per a dones amb alopecia, sinó per a totes aquelles que senten pressió per complir amb allò que els altres esperen d'elles. [...]

Oihane Ochoa – navarracapital.es